

Szerkesztőségi iroda:

Főiac, Osulak-féle ház,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó hivatal:

Pollák Mór könyvnyomdája,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.

A háromszéki „Háziipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tüzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten-
kint kétszer:
esztörtökön és vasárnap.

Előfizetési feltételek:
Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos petit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Orosz tervek.

A ki még ma is kételkedik azon alatto-
mos cselszövő politikai játék kétszíniségében,
melyet Oroszország Európa általános megbor-
ránkozására üz; a ki még ma is kételkedik
Oroszország fűbbeli törekvéseiben, hogy ó a
berlini szerződés kijátszásával a déli államok-
ban akarja megvetni lábát; a ki kételkedik
Oroszország ilyen s ezekhez hasonló Európa-
forgató terveiben, az a politikai helyzettel soha
sem lesz tisztában.

Oroszország háborút viselt Törökország-
gal, mely hősi s ellenállást tanusított a muszka
fegyverek ellen s dacára a történészek előtt
örökre nevezetes érdekességű vitéz ellenállás-
nak, ma Törökországnak az európai térképen
semmi nyoma nem volna többé, ha két hata-
lom függőben nem tartja folytonosan a nagy
civilizator hódítói mámorában. A török fey-
verek még csillogtak, de a félhold halványúni
kezdett, a beteg ember haldoklott s közel áll
a sírhoz, Oroszország a gyászmenetet szépen
el is rendezte s a tort is megülni készült, mi-
kor két hatalom a kardjára csapott s a fey-
verzőrendésre elhallgatott a gyászdínló s ősz-
szeült a berlini kongresszus Oroszország jól
tudta, hogy vagy egy békét kell kötnie, mely
zereményeiből igen sokat elvesz: vagy meg-
kell kísérnie egy háborút, melyben sokkal
többet veszíthet kifáradt debardírozott hadái-
val, mint a berlini szerződés által. Elfogadta
tehát a békét; csak hogy elfogadása nem volt
őszinte.

Az alatt míg a hatalmak a jól kötött béke
áldásai felett örültek, Oroszország titkos mo-
solylyal dörszölde kezeit s hozzáfogott régi ren-
dszeréhez. Felhasználta a legkisebb körülményt
is Európa ellen, mozgásba hozta minden titkos
jugóit monarchiáink és Anglia ellen. Az ügyes-
ség és ravasság minden kigondolható eszkö-

zeivel megteremtette a bosnyák lázadást; az
afgán-kérdéssel elfordította Anglia figyelmét a
Balkán félszigetről, s hogy a zavar tökéletes
legyen, készséggel ragadta meg az Olaszor-
szágban monarchiáink ellen készülőddő alkalmat
s elősegítette az Irridentának üzelmeit Ausztria-
Magyarország ellen. Ezzel a sokféle zavarban
halászással azonban egyetlen célt tüzött maga
elő, mely nem volt egyéb, mint az, hogy a
Balkán félszigeten maradhasson. Ezt a hagyó-
mányos vaksággal megvert s lépre csalt Tö-
rökország magatartása után szépen el is érte
Törökország hagyta békével az orosz csapato-
kat Ruméliában s a török uralom alatt álló
közvetlen szomszéd tartományokban s nem vette
észre, hogy a végzetes gyűrű mint szorul össze
nyaka körül.

Most már felébredt a porta. Kezdi meg-
érteni valahára, mit jelent az orosz sergeknek
Konstantinápoly felé közeledése. Siet tehát
nyakra-főre tiltakozni a hatalmak előtt. A ru-
méliai és bolgár vérengző játékok csak arra
valók voltak, hogy Oroszország bebizonyítsa,
m'szerint szükség van a balkán félszigeten
Orosz-csapatokra. Ezeket a dolgokat már most
mind megértette a porta. Már most az is be-
látja, hogy Macedoniából és Thraciából ki
akarja irtani a mohamedánokat s azon bor-
zasztó mézszárlásoknak, melyek ott naponta
folyznak a falvakban, rettenetes végök lehet
egyszer. A forradalmi bizottság nem Macedo-
niában hanem Bulgáriában van, onnan látják el
a felkelőket fegyverrel és lőszerrel. A 15—
20,000 re menő felkelők vezetési többnyire oly
bolgárok, kik az oroszoknál szolgáltak. Ezek
folytonos összeköttetésben vannak az orosz kor-
mánnyal.

Még a Balkán völgyeiben nem nyílnak ki
a tavaszi virágok s már lángba borul a fel-
sziget ismét, utolsó, véres jelenetekben gazdag,
felvonásaul a keleti drámának. Ez ijesztette

most meg a portát s ezt a helyzetet nem a
török kormány, hanem Európa ellen te-
remtette meg Oroszország. Oroszország utol-
só lépésre készül: Európa s különösen monar-
chiáink és Anglia jól látja ezt.

A közelebbi idők meglepő híreket fognak
velünk közölni.

H.

* Az osztrák-magyar bank vezértitkáruul, mint
az „Eil.” írja, azon esetre, ha Lucam ur csakugyan
végepké visszalépne állásából, Leonhardt Gusztáv
ur, jelenleg is egyik titkárhelyettes, van kiszemel-
ve, s mihelyt a főtanács megalakul, e személyi
kérdés fog legelsőbben is megoldatni.

* A Németországgal kötendő kereskedelmi
szerződés ügyében Berlinből újabbak távirják, hogy
a szerződés meghosszabbítása iránt német részről
Bécsbe intézett jegyzékre válasz még nem érke-
zett. Habár Németország nem tüzött ki határidőt
a meghosszabbításra, azt hiszik, hogy Ausztria-
Magyarország elfogadja az 1879. június végeig való
meghosszabbítást. Ha ez nem történne, akkor
Németország a jövő év elejével életbe lépteti az
általánosvámtarifját.

* A „Neue freie Presse” értesülése szerint az
osztrák kabinet legközelebb törvényjavaslatot fog
előterjeszteni Spizzának, a magyar kormány pedig
Adakalehnak bekebelezetése iránt.

* Azon igen valószínű esetben, hogy Tisza
miniszterelnök a selmeci választókerület mandatu-
mát fogadja el, miálttal a s. ztyörgyöri kerületben
új választás lesz szükséges, Sepsi-Szentgyörgyön
mint a „Pest. Corr.” értesül, a szabadelvű párt jó-
kait lépteti fel, kinek megválasztatása bizonyosnak
tekinthető.

* A képviselőház okt. 29 én déli 12 órakor
tartott ülésében kisorsoltatták az osztályok. Azon-
kívül, mint a „B. C.” írja, jelentést tett az elnök,
hogy azon képviselők, kik több kerületben lettek
megválasztva, melyik mandatumot akarják meg-
tartani. — Apponyi Albert gr. magtartja
a bobróti és lemond a szeniceiről, Dessewffy Au-
rel gr. megtartja a tiszalókit és lemond a zborói-
ról, Mocsary Lajos megtartja a halasit és lemond
a kecskemétről, Péchy Manó gr. megtartja az er-

TÁRCA.

A sétaterről.

Lehulló sárga levél, képe az enyészetnek, a
halálnak, jer, hadd tüzzek szívem felé. . . Így!
Az alkony csendes, a madarak búbújos éneke el-
némult, a bogarak zsongása megszűnt és az embe-
rek lakásaiiba vonultak. Csak én jöttem ki, hogy
még egyszer megpillanthassam halvány arcaikat,
melyek még pár héttel ezelőtt oly üdők és mosoly-
gók valának; hogy láthassam szerettem haláltusa-
ját, a kibékülést a természettel és azután a csen-
des kimúlást.

Jőjj beteg falevél. . . vagy igen, már itt vagy
szívem fölött. Beszélgecssünk együtt elmúlt napok
eseményeiről, hűs árnyaid lakóinak forró szerelmé-
ről, kihalt vágyak, elpártolt remények megsemmi-
süléséről. Csak magunkban vagyunk. Vonagló tár-
said bus arca s a zörgő hang el ne némitson. Be-
szélj sokat, sokat. Részvétellel hallgatlak.

A tél elmúlt. A nap forró csókot nyomott az
élőhalott rügyek hideg ajkaira. A szerelmes csók-
tól felpeszűdült az élet, — a megdermedt tagok új
erőt kaptak. Az élet diadalmaskodott a halálon. A
rügy szép sugar levélle fejlődött és szerelmes lett
belé a rovarok, a lepkek milliója. — Majd eljött a
csendes szellő és hosszasan susogott vele bold-
gok jövőről, forró szerelméről. A szerelmes napsa-
gár még soká csókolta a levelet. Napokon át ve-
nyelgett s ha éjszakára eltávozott, akkor sem ma-
radt a falevél magára. Ott volt a lombok között a
fülemüle epedő dalával, a csalfa szerelmű éji lepke
és a nyájaszkodó esti szellő.

Eljöttek az emberek, hogy a lombok alatt ke-
ressenek üdülést egy hosszú nap fárasztó munkája
után, hogy elbeszéljék embertársai sorsát és be-
bizonyítsák az ellenkezőjét annak, a mit éreznek

Egy ifju ember ült a lombok alá. Szíve telve
van tiszta, őnzetlen szerelemmel. Csak vágyai, re-
ményei beteljesülését várja. Ott ül mellette szép,
barna arcú arája. Szíve dobogása mutatja, hogy
mennyre imádja azt, ki az első szerelem boldogított
álmaival megismertette. A lehajló lomb pártfogása
alá veszi az ifju szívetek. Elfűdött a jár-kelők
irigykedő szemei elől. Kevés idő múlva megszólal
a mama hangja: „Kedveseim, jó lenne talán már
hazatérni, az este hűs és félek, hogy meghűtitek
magatokat.” — Ugy szeretnének még mindketten
maradni, de engedelmeknek a jó mamának. Ha-
zátérnek. Otthon aztán elmúlik az éjféli, míg az el-
vált szerető szívek az édes álom karján csendes
nyugalomba szenderülhetnek.

Távolabb egy más, de szenvedő arcú fiatal
ember vont meg magát. Ugy szeretne elvonulni
az emberek szemei elől és mégis idejött, hol leg-
többen látják. Nem szólít meg senkit s hozzá sem
szól senki. Szemét a szerelmes holdra függesztette
mely kedvesével, a felloggel enyelgve üzi játé-
kát, most elbuvik, majd ismét kibukkan. Fenn a
lomb susog édes szerelmet, örök boldogságot. Az
ifju fölrezen, szívéhez kap és azután ismét elcsen-
desül. — Ezelőtt egy évvel még boldog szerelmes
volt. Hová most leült s hová minden este ülni zo-
kott: ott eskűdött neki a csalfa lány örök szerel-
met, igaz hűséget. Hanem elhagyta, megcsalta,
gunyt üzött legnemesebb érzelmeiből. Hiába! ő sze-
gény, nem vala egyebe szívének; hanem e szív hű
és igaz vala. Azóta az egész világra haragszik, bi-
zalmatlan mindenkéhez. Életét megkeserítette az a
csalfa leány, kit még most is úgy szeret. Azért
jött ki ma is, hogy meglássa, — ez jól esik fájó
szívének.

Fiatal házaspár ül egyik fának lombjai alatt.
Mindkettő arcán a boldogság, megelégedés tükrö-
zik vissza. Előttük tipeg egy anyagszöke fűrt
kis gyerek; most tanul jáni. Gömbölyű kis kacsóit
félénken nyujtja előre, hogy az egyszemlyt fen-
ntarhassa. Ugy igyekszik szegényke és mégis oly
sok idő kell, míg néhány lépést előre tethet. Az

édes anya percre sem veszi le szemeit róla; ha
elesik, gyengéden emeli fel és csókba fűrészi a
rózsás picit szíjait, a gömbölyű arcoskát. A jó tata
ezalatt teruel, gondolkodik. Képzeteiben megal-
kotja a kis Andorka jövőjét, — mert úgy szeretné
boldoggá, szerencsésé tenni. A kis fiu egy lombot
kér. Csak kezével mutat a szép fára, piciny ajkai
még nem beszélnek. A jó szülők megértik kíván-
ságát és oda nyujtják az üde zöld lombot. Boldog
gyermekkor! melynek nincsenek magas rőptű vá-
gyai, kívánságai, mely előtt csak a természet egyes
tárgyai bírnak érdekelni.

A kis Andor egyhangu gyógyogései közé lár-
más ifjuság hangja vegyül. Többen vannak együtt,
lányok és férfiak, ha ugyan férfiaknak lehet ne-
vezni azon serdülő ifjakat, kiknek szívékbe először
most lopózik be egy eddig nem sejtett érzélem.
A tréfa és enyelgésnek vége-hossza nincs. Egyik
pajzánabb ifjunc tartja az egész társaságot folyto-
nos jökedvben. Elmés ötleteiről előnyben részesül
a lányok részéről; mindenik mond neki valami szé-
pet, hízeltgő. A fiu büszke gyűgyességére és enged-
i a lányokat maga után epedni. Fejök felett megzör-
ren a lomb; játszi szellel suhan az ágak között el
és hosszasan beszél a leveleknek forró szerelemről,
örök boldogságról.

Távolabb megérett kora, őszbe vegyült férfiak
gyülekeztek egy körbe. A napi eseményeket bírál-
gatják. Ők a politika helybeli képviselői, helyeseb-
ben kritikusai. Nincs közöttük egy is, ki hazáját
ne szeretné, azért, ha szükség, életét is fel ne ál-
dozná, és épen e körülmény szűli a sok ellenvéle-
ményt. Mindenik a maga módja szerint szeretne
kormányozni, mert úgy van meggyőződve, hogy
igy sokkal boldogabb lenne a haza. Itéletében
egyik sem enged a másiknak. — Így keletkezik a
haza közös szeretetéből az egymás iránti ellen-
szenv, a szüntelen való torzalkodás, az örökös
eszmeharc. A haza pedig mi vagyunk. Az e l
len véle mé ny e k t i s z t e l e t e a k a z a s z e r e t e t e t e . A csalfa szerelmű éji lepke megrezenti
a lombot, csókot hint a nyíló bimbóra és hosszán
beszél neki örök szeretetéről, boldogabb jövőről.